Gemeente Amsterdam

Evaluatie gemengde huisvestingscomlexen

Aan	Wethouders Groot Wassink, Pels, Rijxman, van Dantzig en stadsdeelbestuurders De Heer en Ünver
Van	Stedelijk coördinatieteam asielzoekers en vluchtelingen
Datum	29 september 2022

Beslispunten

1. Kennis te nemen van de voorlopige conclusies van vijf jaar gemengd wonen.
2. Kennis te nemen van het plan voor zorg voor kwetsbare statushouders
3. Kennis te nemen van de ruggensteunregeling
4. Kennis te nemen van de werkwijze bij niet passende huisvesting
5. Instemmen met het uitwerken van de voorstellen die kunnen ondersteunen bij het verbeteren van het woon- en leefklimaat op de gemengde huisvestingscomplexen:
    a. Verhouding % statushouders/studenten wijzigen
    b. Intensiveren aanpak kwetsbare en/of overlastgevende statushouders.
    c. Inzetten van coaching en ondersteuning van de community builders
    d. Hercontracteren samenwerkingsafspraken gemengde huisvestingscomplexen met de corporaties.
6. Kennis te nemen van de vervolgstappen:
    a. Raadsbrief schrijven
    b. Uitwerken voorstellen beslispunt 5
    c. Bestuurlijk gesprek met Federatie over de gemengde huisvestingscomplexen en kwetsbare statushouders

Achtergrond

29 september 2021 is in de commissie wonen bouwen een toezegging gedaan uitgebreider te informeren over de stand van zaken op de gemengde huisvestingsprojecten voor statushouders en studenten. Na vijf jaar gemengd wonen is de balans opgemaakt.

Eerder is een concept raadsbrief opgesteld. Wethouder Groot Wassink (vluchtelingendossier) had de behoefte om met collega wethouders betrokken bij het dossier vluchtelingen inhoudelijk het gesprek te voeren over de gemengde huisvestingsprojecten. De uitkomsten van dit gesprek en wat daarvoor nodig is kunnen dan vervolgens opgenomen worden in de raadsbrief.

Gemengde huisvestingscomplexen
In 2015 is de gemeente Amsterdam op grote schaal en in hoog tempo gestart met het realiseren van (tijdelijke) gemengde huisvestingslocaties waar studenten en statushouders gezamenlijk wonen om de stroom van jonge vluchtelingen op te vangen die als gevolg van de vluchtelingencrisis in Amsterdam aankwamen. Het eerste (tijdelijke) gemengde huisvestingsproject, startblok Riekerhaven, werd in 2016 opgeleverd. Inmiddels zijn 1300 woningen gerealiseerd en wordt de komende jaren gewerkt aan het realiseren van nog meer woningen.

In de gemeente Amsterdam zijn circa 15 gemengde huisvestingslocaties. In deze gemengde huisvestingsprojecten wonen statushouders en Nederlandse jongeren en studenten in de leeftijd 18-28 jaar (grotendeels in een verhouding 50%-50%). Naast het vervullen van een woonbehoefte, is de verwachting dat deze woonvorm ook bijdraagt aan maatschappelijke doelen, zoals het verbeteren van de participatie en integratie van statushouders en het realiseren van draagvlak voor het huisvesten van statushouders samen met Amsterdamse jongeren. De gemengde huisvestingslocaties verschillen van omvang. Er zijn in Amsterdam 12 kleine tot middelgrote locaties van 20-150 bewoners en er zijn 3 grotere locaties met meer dan 150 bewoners. De komende jaren zullen er door de verschillende corporaties nog ongeveer 9 nieuwe gemengde huisvestingslocaties worden gerealiseerd in de verschillende stadsdelen.

Ad 1. Voorlopige conclusies na vijf jaar gemengd wonen.
De algemene stand van zaken op de gemengde huisvestingslocaties die hieronder wordt geschetst, is gebaseerd op een rondgang langs de stadsdelen met gemengde huisvestingslocaties (eind 2021) en gesprekken met de corporaties en stadsdelen over sociaal beheer op de gemengde huisvestingslocaties en regie/escalatie bij incidenten en overlast.

Daarnaast is de informatie betrokken uit twee onderzoeken door onderzoeksbureaus over gemengd wonen in de Set projecten en de Startblokken, die in 2019-2020 zijn uitgevoerd in opdracht van de corporaties Stadgenoot en De Key. Bij deze onderzoeken zijn destijds meerdere statushouders en Nederlandse jongeren/studenten geïnterviewd.

De praktijk van vijf jaar gemengde huisvestingsprojecten heeft ons geleerd dat succesvol gemengd wonen mogelijk is en meerwaarde biedt voor zowel de statushouders als de studenten, het ‘ontstaat’ echter niet vanzelf maar vraagt

om blijvende aandacht en investeringen. Succesvol samenwonen vraagt sociaal beheer, goede afstemming tussen de gemeente en woningbouwcorporaties en aandacht voor de (kwetsbare) bewoners. Dat laatste door middel van de outreachende werkwijze van het buurtteam (tot 2022 middels de inzet van de brugfunctionaris), de inzet van laagdrempelige contactpersonen en een terugkerend monitoroverleg met professionals en community builders over de ontwikkelingen op de gemengde huisvestingslocaties.

We zien een groep jonge vluchtelingen in een kwetsbare positie, die extra hulp nodig hebben. Zij redden het niet alleen. Tijdig signaleren, ondersteuning en passende huisvesting voor deze groep is belangrijk om ze niet verder te laten afglijden.

Het maken én ‘handhaven’ van duidelijke samenwerkingsafspraken op het gebied van zorg en welzijn, maar ook ten aanzien van veiligheid, zijn van belang om de basis te leggen voor een veilig en prettig leefklimaat. Door zowel de continue doorstroom van de bewoners (anders dan de statushouders) als de langdurige behoefte aan ondersteuning van (een deel van) de statushouders, is het noodzakelijk gebleken dat de corporaties én gemeente niet alleen bij de start van het project, maar blijvend investeren in begeleiding en community building op de gemengde huisvestingslocaties. Daarnaast leert de ervaring tot nu toe dat wonen/samen wonen op kleinere locaties (tot 150 woningen) positiever gewaardeerd worden dan grotere locaties. Ook zien we dat op enkele locaties aanleiding is om met de corporaties in gesprek te gaan over het wijzigen van de verhouding statushouders/studenten (nu 50/50).

Het college is extra alert op het welzijn en de veiligheid op de studentencomplexen, en in het bijzonder de gemengde huisvestingsprojecten. Daarvoor zijn in 2019 aanvullende maatregelen genomen.

De coronamaatregelen hebben een negatieve impact gehad op de sfeer en omstandigheden op de locaties.

Het algemene beeld is dat het op de meeste locaties overwegend rustig is. Hoewel op een aantal locaties een aantal heftige incidenten met impact op alle bewoners heeft plaatsgevonden is er geen toename van het aantal incidenten waargenomen ten aanzien van de eerdere rapportage hierover aan de raad (medio 2019). ~~Hoewel dit niet perse de ‘maat der dingen is’ zijn er ook geen aanwijzingen dat deze complexen onveiliger zijn dan andere plekken in de stad of dan andere studentencomplexen op basis van de veiligheidscheck studentencomplexen.~~
Voor een aantal locaties is op dit moment extra aandacht. Aanleiding daarvoor is de impact van enkele incidenten op het woon- en leefklimaat veelal in combinatie met de negatieve gevolgen van corona op individuen en op studentencomplexen in het algemeen. Op deze locaties heeft de gemeente in

samenwerking met de betreffende corporatie onder andere ingezet op extra begeleiding van de community builders.

Onrustig op een aantal locaties
Het laatste half jaar is het concept gemengde huisvestingscomplexen veel in het nieuws. De belangrijkste aanleiding daarvoor is een ernstige zedenzaak op Stek Oost geweest. De gemeente en woningbouwvereniging Stadgenoot waren op dat moment al in gesprek met bewoners van Stek Oost omdat er breder onvrede was over de locatie, op het gebied van beheer, onveiligheidsgevoelens etc. (zie ook bijlage 2 en 3 brief noodkreet stek oost en reactie gemeente op de brief). Omdat de gemengde huisvestingscomplexen meer in het nieuws zijn treden op andere locaties bewoners ook meer naar buiten. Recent heeft wethouder Groot Wassink een gesprek gehad met twee bewoonsters van Set IJburg die aangaven dat het woonconcept vanuit hun eigen ervaringen niet was wat ze er van verwacht hadden. De psychische problemen van enkele statushouders hebben veel impact op de bewoonsters gehad.

Ad 2. *Plan voor zorg kwetsbare statushouders gemengde huisvestingsprojecten*
Psychische problematiek onder vluchtelingen is groot en is niet altijd zichtbaar/merkbaar. Met het bestuurlijk team ‘vluchtelingen en bijzondere groepen’, is de problematiek die speelt op verschillende gemengde huisvestingslocaties een aantal keer besproken. In 2021 is een voorstel gemaakt voor een ‘Plan voor zorg’ voor 2022. In bijlage 1 ter kennisname het plan van aanpak ‘*Ondersteuning mentale gezondheid jonge vluchtelingen in een kwetsbare positie’* dd. 22 februari 2022, dat naar aanleiding van dit voorstel is opgesteld. Dit plan van aanpak richt zich op preventieve interventies voor jonge vluchtelingen in een kwetsbare positie, die woonachtig zijn op de gemengde huisvestingslocaties in de stad, met als doel het voorkomen van ‘verder’ wegzakken in complexe problematiek.
Begin 2023 worden de voorlopige conclusies over de extra inzet vanuit plan voor zorg gedeeld.

Met het plan van aanpak wordt ingezet op twee sporen: vroegsignalering en psychosociale ondersteuning. Het spoor van vroegsignalering bestaat uit deskundigheidsbevordering van professionals en het gebruik van de Protectvragenlijst als hulpmiddel.

Wat betreft deskundigheidsbevordering worden de volgende trainingen aangeboden:

- Training cultuursensitief werken door stichting Nieuwlander
- Training ‘Vluchteling onder druk: vroegsignalering en aanpak psychische problematiek’ door Pharos
- Training op maat aan beleidsteam Inburgering en Taal WPI door Pharos

- Basiscursus traumasensitieve ondersteuning door Trauma Company

De trainingen van Pharos en Trauma Company worden aangeboden aan de klantbegeleiders en jongerenadviseurs van team Inburgering en Taal. De intentie is om deze trainingen ook aan te bieden aan de sociaal beheerders van de gemengde huisvestingslocaties, ambulant begeleiders van VIA Permens, aandachtsfunctionarissen statushouders van de buurtteams, taalaanbieders, consulenten VWN en OKT-adviseurs en community builders..

Deze trainingen worden gemonitord en ge-evalueerd door OIS.

De Protectvragenlijst is geen screeningsinstrument, maar een laagdrempelig hulpmiddel om zelf na te gaan of aan de bel trekken nodig is. De professionals worden bekend gemaakt met deze vragenlijst tijdens de training vroegsignalering van Pharos

Wat betreft psychosociale ondersteuning worden de volgende onderdelen uit het plan van aanpak ingezet:

1. Inzet laagdrempelige contactpersonen: Sinds de intensivering van de maatwerkaanpak kwetsbare statushouders in 2018, is gestart met de inzet van laagdrempelige contactpersonen op meerdere huisvestingslocaties. We weten dat zij van grote toegevoegde waarde zijn voor de bewoners en dat ze ook nu zeker nodig zijn. De inzet van laagdrempelige contactpersonen wordt daarom gecontinueerd en uitgebreid waar nodig.
2. Laagdrempelige preventieve interventies: o.a. dialoogbijeenkomsten door Sex Matters op startblok Elzenhagen, de training Mind-Spring van ARQ, steungroepen voor jonge moeders en steungroepen voor mannen i.c.m. het Zorgcafé op de drie grote huisvestingslocaties door Dokters van de Wereld. De steungroepen worden gemonitord en ge-evalueerd en er wordt een ‘handleiding steungroepen’ ontwikkeld door Amsterdam UMC. De training Mind-Spring wordt door middel van een effectmeting ge-evalueerd door ARQ.
3. Persoonlijke begeleiding: VIA Permens sluit aan bij de monitoroverleggen van de gemengde huisvestingslocaties, waardoor snel ambulante ondersteuning kan worden ingezet wanneer dat nodig blijkt. Verder worden de mogelijkheden verkend van ambulante traumabehandeling n.a.v. een pilot door ARQ w.b. AMV’ers in Rotterdam.

NB: de aanpak is gericht op de statushouders op de gemengde huisvestingscomplexen. In de reguliere sociale huurwoningen zitten ook statushouders die extra aandacht nodig hebben. Deze statushouders zijn echter veel minder in beeld. Met de corporaties moet daar ook een gesprek over plaatsvinden.

Ad 3. Kennis te nemen van de ruggensteunregeling

Tussen 2015 en 2020 zijn circa 1300 jonge statushouders gehuisvest in tijdelijke huurwoningen verdeeld over de stad. Voor de verhuur is gebruik gemaakt van tijdelijke jongerencontracten van vijf jaar. Om te voorkomen dat (voormalig) statushouders bij afloop van het huurcontract op straat komen te staan, is in de Huisvestingsverordening voor deze groep een urgentieregeling opgenomen. Hierin is vastgelegd dat statushouders die gehuisvest zijn met een tijdelijk huurcontract en niet op eigen kracht een nieuwe woning kunnen vinden, in aanmerking komen voor nieuwe woonruimte via directe bemiddeling. De directue Wonen is daar de trekker van. Consequentie van het verhuizen van de statushouders is dat de locaties een nieuwe samenstellingen van bewoners krijgen.
De herhuisvesting van de statushouders naar een nieuwe woning in een andere leefomgeving heeft een aanzienlijke impact op de meest kwetsbare groep statushouders. Sommigen zijn in de loop der jaren toegeleid naar het zorg- en welzijnsaanbod in de wijk. Dit ondersteuningsnetwerk verliezen statushouders zodra zij verhuizen naar een andere woonomgeving waar zij de zorg- en welzijnsinfrastructuur nog niet kennen. Het toeleiden van kwetsbare statushouders naar de zorg- en welzijnsinfrastructuur kost (veel) tijd. Bij het herhuisvesten van kwetsbare statushouders moet hier opnieuw in geïnvesteerd worden.

Ad 4. Kennis te nemen van de werkwijze bij niet passende huisvesting
Voor sommige statushouders is reguliere huisvesting niet passend. Denk aan statushouders die op hun huidige woonplek overlast veroorzaken of er zijn aanwijzingen dat er allerlei zorgvragen spelen waarbij huisvesting of opvang met begeleiding veel beter past.

Welke opties zijn er in die gevallen?
De eerste ingang is het Meldpunt Zorg en Woonoverlast (MZWO) dat in elk stadsdeel gevestigd is. We hebben de afspraak bestendigd dat de corporatie bij zorgvragen en/of overlast kwesties altijd een melding doet bij het MZWO. Om tijdig in actie te komen voor het aflopen van het tijdelijke huurcontract vraagt de directie Wonen een jaar voordat het contract afloopt bij de corporatie op of er in de afgelopen paar jaar meldingen zijn gedaan van overlast. Op deze manier kan een jaar voordat het huurcontract afloopt in kaart worden gebracht welke statushouders eventueel niet via de ruggensteunregeling bemiddeld kunnen worden maar waarvoor een andere route ingezet moet worden. Het MZWO kan ook de zorgtoeleiding statushouders inroepen zodat er een screening kan plaatsvinden op de zorgbehoefte.

Omslagroute
De statushouder met een complexe zorgbehoefte kan gehuisvest worden met een contract op naam van een zorgaanbieder in combinatie met ambulante begeleiding. De zorgaanbieder begeleidt de statushouder d.m.v. een intensief traject en het inzetten van passende zorg, gericht op herstel zodat de

statushouder zelfstandig kan wonen. Na 1-2 jaar kan de woning, bij voldoende zelfredzaamheid, omgeklapt worden naar een zelfstandig huurcontract. Dit proces valt binnen de zogeheten Omslagroute en kent een aantal vaste processtappen zoals regelmatige evaluatiemomenten en een stevig overlastprotocol.
Binnen de Omslagroute kennen we de Nieuwe Kans regeling en de Laatste Kans regeling. Beide regelingen starten bij het MZWO. De Nieuwe Kans loopt niet via de rechter; de huurder wil zelf meewerken aan een nieuwe start, is bereid zorg te accepteren en het huurcontract om te klappen naar een contract op naam van een zorgaanbieder. De Nieuwe Kansregeling is geen optie als deze bereidheid ontbreekt of hier twijfels over zijn. De Laatste Kans is er voor de mensen die hun woning moeten verlaten vanwege ernstige overlast en/of zorg en krijgen op een andere woning een laatste kans. De laatste kans wordt uitgesproken door de rechter. De rechter spreekt deze Laatste Kans uit op basis van het dossier van de woningcorporatie en een Einde Interventie Verklaring, die wordt opgesteld door het Meldpunt Zorg en Woonoverlast indien alle betrokken partners (politie, GGD, woningcorporatie, zorgaanbieder(s)) geen opties meer zien voor het stoppen van de overlast. Bij een Laatste Kans komt het huurcontract op naam van een zorgaanbieder, meestal de afdeling Restart van het Leger des Heils.
~~Dit Laatste Kans Traject valt onder het instrumentarium van het Meldpunt Zorg en Woonoverlast en wordt als uiterst instrument ingezet bij een 'einde interventie met laatste kans'. Er moet dan wel sprake zijn van perspectief op zelfstandig kunnen wonen.~~ Inmiddels zijn er twee statushouders volgens de Omslagroute met succes verhuisd naar een andere woning onder begeleiding van een zorgpartij. Een 'einde interventie' zonder laatste kans betekent ontbinding van het huurcontract nadat alle zorgpartijen hebben geconcludeerd dat er geen zorg opties meer zijn.

Knelpunten omslagroute:
- Het traject kost veel tijd
- Het traject is vrijwillig. In de praktijk komt het er op neer dat als iemand weigert zijn woning verliest.
- Het traject is reactief.

Huurachterstand
Voor bemiddeling via de ruggensteunregeling moeten ook statushouders een positieve verhuurdersverklaring tonen. Een negatieve verhuurdersverklaring is echter geen reden een statushouder niet te bemiddelen naar een nieuwe woning. Gemeente en corporaties hebben afgesproken in een dergelijk geval te overleggen en maatwerk te bieden.
Huurschulden zijn in principe geen reden om een statushouder niet te bemiddelen via de ruggensteunregeling. Als iemand een huurachterstand heeft en hulp heeft geaccepteerd en op de goede weg is, moet de statushouder bemiddeld worden naar een nieuwe woning. De corporatie heeft sinds 2021 een

meldingsplicht om huurachterstanden te melden. Heeft iemand een uitkering? Dan wordt diegene aangemeld bij ‘Geregelde betaling’. Heeft iemand een andere inkomstenbron dan komt hij terecht bij ‘Vroeg eropaf’. Dit valt onder de Amsterdamse aanpak vroegsignalering voor mensen met beginnende huurachterstanden

Pilot met het COA
Op basis van een ‘gut feeling’ van de consulenten van het COA kregen enkele statushouders voorheen een gesprek met de GGD. Indien de GGD aangaf dat het een kwetsbare statushouder betreft werd door Wonen naar een passende woning gezocht en waar nodig ook worden gestart met passende begeleiding. Eind september start een pilot met het COA waarbij de GGD alle aan Amsterdam gekoppelde statushouders spreekt voordat zij een woning toegewezen krijgen.
Knelpunt: in de praktijk zien we dat juist ook statushouders waar de eerste jaren niks mee aan de hand is na een aantal jaren ontsporen.

Ad 5. Instemmen met het uitwerken van de voorstellen die kunnen ondersteunen bij het verbeteren van het woon- en leefklimaat op de gemengde huisvestingscomplexen

Op basis van de evaluatie wordt ambtelijk geadviseerd om een aantal onderdelen verder uit te werken

a. Verhouding doelgroepen wijzigen

Op dit moment wordt op gemengde huisvestingsprojecten een verhouding 50/50 aangehouden(50 % statushouders 50% studenten/jongeren). De gedachte hierachter is dat iedere statushouder een Amsterdamse buurman/buurvrouw heeft en dat dat bevorderlijk is voor het inburgeren.
Uit de gesprekken die de afgelopen periode zijn gevoerd met stadsdelen, corporaties en bewoners valt op te maken dat de verhouding 50/50 met name bij de grotere huisvestingscomplexen niet wenselijk is. Het wijzigen van de verhouding is geen garantie dat overlast minder wordt maar kan wel bijdragen aan het gevoel van veiligheid van de jonge bewoners.

Het aanpassen van de verhoudingen statushouders, jongeren moet wel gepaard gaan met nieuwe afspraken met corporaties over extra huisvesting in reguliere woningen. Anders daalt de totale capaciteit om statushouders te huisvesten in Amsterdam. De afspraken over de inzet van de woningen voor kwetsbare groepen is onderdeel van de samenwerkingsafspraken die met corporaties en huurders elke 4 jaar worden gemaakt. Herziening hiervan is mogelijk, maar vraagt veel tijd. In 2023 bereiden we de nieuwe afspraken voor die 2024 in gaan.

Een alternatief is ook om dete nieuwe concepten te ontwikkelen voor deze flexwoningen. Hierbij kunnen we meer gaan mixen en bijvoorbeeld ook beroepsgroepen of 2-persoons huishoudens een plek geven in de flexwoningen.

De verwachting is dat oudere bewoners (27+), stellen en beroepsgroepen leiden tot een rustigere en meer stabiele leefomgeving. Onderdeel van dit gesprek is ook het type flexwoningen dat we gaan realiseren. Want andere doelgroepen zullen ook andere eisen stellen, met name grotere woningen. En dit beïnvloedt ook de business case voor de gemeente en corporaties.

b. Intensiveren aanpak kwetsbare en/of overlastgevende statushouders.

Wij zien dat een groep jonge statushouders het niet redt op de huisvestingslocaties. Bij een aantal statushouders echt sprake is van complexe casuïstiek. Daar is intensieve specialistische, psychologische hulp nodig. Veel statushouders komen uit een cultuur waarbij het lastig is om te beseffen/ erkennen dat men een hulpvraag heeft en vervolgens om daarvoor psychologische hulp te vragen en te accepteren. Er is niet altijd dekkend aanbod van hulp om de statushouders goed op te vangen en naar een volwaardig leven in Amsterdam toe te begeleiden. Pas wanneer de statushouder veel overlast gaat veroorzaken komt de hulp op gang. Echter omdat het dan al zo vergevorderd is én er eigenlijk geen passende plek is voor deze jongeren, kan dit:

a. Zorgen voor onveiligheidsgevoelens op de gemengde huisvestingslocaties. Mensen wonen dicht op elkaar en overlast is dan ook dichtbij voelbaar en zichtbaar.
b. Het leidt tot enorme verspilling van uren. Meldpunt Zorg en Overlast, Leger des Heils, Jellinek, GGD, politie, Doorbraakteam/Escalatieklantmanagers, management van afdelingen, grote overleggen. Maar niemand neemt de regie om een plek voor zo’n jongere te zoeken.

Het voorstel bevat een drietal punten:

1. Voortzetten plan voor zorg (preventie kant). Op dit moment zijn alleen voor 2022 middelen gereserveerd. Voor 2022 is een bedrag van 380.000 gereserveerd. Er is sprake van onderbesteding. Voor 2023 is nog geen budget gereserveerd.
2. Het inzetten van een outreachend zorg team, cultuursensitief, bekend met de doelgroep, de trauma’s etc. Dit team kan vanuit de GGD opereren wanneer er signalen zijn dat het niet goed gaat met een statushouder en de statushouder begeleiden tot dat het beter gaat of er een oplossing is. Het gaat dan met name om zorgmijders. Dit voorstel moet verder uitgewerkt worden (organisatie en budget).
3. Brugfunctionaris in blijven zetten, met name ook vanwege de ruggensteunregeling en alle verhuizingen.

Oplossingsrichtingen:

- Onderzoeken van tijdelijke opvangmogelijkheden inclusief intensieve zorg, eventueel buiten Amsterdam in een ‘tussenvoorziening’, waar een periode intensieve verslavingszorg, maatschappelijk werk en traumahulpverlening worden geboden. Eventueel met rechtelijke machtiging.
- Nader onderzoeken van juridische ruimte om iemand tegen de wil in toch te kunnen helpen.

- Meer tweedelijnszorg/ traumahulp op de locaties op afroep (onderdeel van plan voor kwetsbare statushouders).
- Mentale gezondheid structureel inbedden in het aanbod voor vluchtelingen door preventieve interventies op het gebied van psycho-educatie op te nemen in het inburgeringsaanbod en deskundigheidsbevordering op het gebied van mentale problematiek en psychotrauma in het opleidingenaanbod voor o.a. klantbegeleiders en jongerenadviseurs.
- Een integrale aanpak d.m.v. een toegankelijk zorgsysteem en verbetering van de ketensamenwerking. bijvoorbeeld d.m.v. een (digitaal) kennisplatform waar professionals uit de verschillende maatschappelijke velden die zich bezighouden met vluchtelingen, kennis en expertise kunnen delen.

c. Inzetten van coaching en ondersteuning van de community builders

Corporaties zijn verantwoordelijk voor het fysiek en sociaal beheer op de huisvestingslocaties. De meeste corporaties geven het sociaal beheer invulling door de inzet van een aantal community builders op een huisvestingslocatie. Community builders zijn bewoners, die verbindingen tussen de bewoners van het huisvestingscomplex faciliteren en daarmee zorgdragen voor een prettig leefklimaat op de huisvestingslocaties. Soms wordt de community builders ook gevraagd om maatschappelijke activiteiten te organiseren ten behoeve van de statushouders in de huisvestingslocatie. Beheerders worden ondersteund door community builders en soms (veelal tijdelijk) ondersteund door een externe organisatie zoals Academie van de Stad.
Community builders geven op grotere huisvestingslocaties vaker aan een te grote sociale last te dragen door zorg- en overlast vragen en -kwesties. Vaker hebben community builders hier het gevoel er teveel alleen voor te staan. Formeel hebben de community builders geen verantwoordelijkheid voor zorg en overlastkwesties, maar ze voelen dat vaak wel zo.
De eerste jaren van de gemengde huisvestingscomplexen is veel inzet gepleegd door zowel gemeente als corporaties. Ook in ondersteuning van de community builders. Op veel locaties is de ondersteuning gestopt. De gemeente heeft voor de locaties Stek Oost en Elzenhagen nu vanuit het stadsdeelbudget de ondersteuning ingezet. Met de corporaties moeten afspraken gemaakt worden over het structureel inzetten van coaching en ondersteuning van de community builders, de gezamenlijke verantwoordelijkheid en dus gezamenlijke bijdrage.

d. Hercontracteren samenwerkingsafspraken gemengde huisvestingscomplexen met de corporaties.

Naar aanleiding van de gebeurtenissen op Stek Oost hebben gemeente en Stadgenoot afgesproken om de samenwerkingsafspraken gemengde huisvestingscomplexen onder de loep te nemen. Meer duidelijkheid over taken, rollen en verwachtingen.
Daar zijn we op dit moment mee bezig. Met de Amsterdamse Federatie van Woningbouwcorporaties (AFWC) zijn we in overleg over of de

samenwerkingsafspraken niet breder gehercontracteerd moet en worden, dus met alle corporaties.

Ad 6. Kennis te nemen van de vervolgstappen:

a. Raadsbrief schrijven
b. Uitwerken voorstellen beslispunt 5. De uitwerking komt langs in het BT Asiel en Migratie.
c. Bestuurlijk gesprek met Federatie over de gemengde huisvestingscomplexen en kwetsbare statushouders.

Het voorstel is om met de bestuurders van de corporaties een gesprek te voeren over de gemengde huisvestingscomplexen over: % statushouders/studenten, het hercontracteren van de samenwerkingsafspraken en in het bijzonder ook de aandacht voor de kwetsbare statushouders op de gemengde huisvestingslocaties.

Bijlagen

Registratienr.	**Naam**
Bijlage 1	Plan voor Zorg
Bijlage 2	Noodkreet Stek Oost
Bijlage 3	Reactie gemeente noodkreet Stek Oost
Bijlage 4	Achtergrond informatie huisvesting statushouders